5 bani în România.- 10 bani în străinătate | C G B

6 PAGINI

Anul XXXII. -- N-rul 171. -- Marți 24 Junie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.- | STRĂINĂTATE: 3 luni Lei 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE.

ANUNCIURI
PAG...
Linia corp. ... 1 50
Idem pag. IV ... 40
Inserții și reclame 3,50 linia
Anunțuri sau informațiuni mortuare după mărime dela 60–150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu, 11

Mărirea și decadența popoarelor

este în raport direct cu puterea lor militară

— Urmare și sfârșit —

Dacă ne raportăm la *timpurile actuale*, la evenimentele ce s'aŭ desfășurat sub ochiĭ noștri, vedem două exemple aproape fără precedent în istoria lumiĭ, din punctul de vedere al înălțăriĭ popoarelor, datorită numaĭ valoareĭ lor militare:

1. Japonia, un stat asiatic, aproape necunoscut până în 1904, datorită armateĭ și floteĭ sale însuflețite de o conștiință națională incomparabilă și de virtuțiĭ militare antice, își făurește mărirea eĭ de azĭ și intră dintr'odată cu arma în mână în concertul celor maĭ puternice state ale lumiĭ. La Ialu, la Liao-Yang, Mukden și Ciucima îngenunchie pe cel maĭ mare imperiu de sub soare și îl mănă cu spada în coastă până aproape de pieire.

Ce a lipsit Rusieĭ ca să nu fie biruitoare? Forța? Avea prea multă; i-a lipsit însă, în acest războiŭ, unitatea, conștiința națională și un ideal de înfăptuit.

Azĭ nu se maĭ fac războaie, și atunci când se fac, nu se maĭ pot câștiga bătăliĭ, fără ca ceĭ chemați la supremul sacrificiu al vieții să nu știe pentru ce li se cere aceasta și care e idealul de înfăptuit.

2. Bulgaria cea mică lipsită de cultură și civilizație, ajunge cu armatele sale în 20 de zile — dela 5—25 Octombrie 1912 — la porțile Constantinopolului, reușind a încorpora o țară încă odată cât ea de mare, care din nefericire pentru ea, a fost în urmă redusă la jumătate din cauza uneĭ politiciĭ nechibzuite, a ambiției și lăcomieĭ fără margini a unor guvernanți aĭ eĭ.

Această armată, mânată de un ideal național: *Marea Bulgarie dela Sf. Ștefano*, se revarsă ca un potop, răstoarnă tot în drumul eĭ: cetățĭ ca Adrianopole, socotite de știința militară a unuĭ von der Goltz ca inexpugnabile prin arme, — fiind posibilă de cicerit numaĭ prin investire și aceasta de o armată de 200.000 de prusieni, —este luată cu baioneta de 90.000 de bulgarĭ și sârbĭ, toțĭ la un loc.

Imperiul turcesc, de vreo 10 orĭ maĭ mare decât regatul Bulgarieĭ, numaĭ în 20 de zile — lucru nemaĭ pomenit pe lume — era aproape să-și dea sufletul în brațele vânjoase ale bulgaruluĭ necioplit și barbar, dar pe atât de înfricoșat în setea luĭ de răsbunare și în furia luĭ de a'și vedea cât maĭ iute visul realizat.

Și după aceste războaie, adevărate minunĭ, Japonia și Bulgaria, aproape necunoscute sau în tot cazul nebăgate în seamă, sunt date și luate de model. Odată cu puterea și valoarea lor militară, li se descoperă, lucru bizar, o cultură și civilizație bogate și toate calitățile unor popoare chemate a juca un rol însemnat în istoria lumiĭ.

Atât japonezĭĭ cât și bulgarĭĭ devin popoare la ordinea zilei. Până și moda stă sub influența gustuluĭ lor; chiar Parisul, acest laborator și sinteză a gustuluĭ și eleganței rafinate, este dominat la un moment dat între Kirk-Kilise și Ceatalgea de gustul bulgăresc, care devine.— cu modele luĭ, — arbitrul eleganțeĭ!!

Din seria aceasta de exemple istorice, destul de mică și cu puțină competință arătate, se vede că dintre fenomenele de repetiție din istorie, care în mod constant și invariabil se reproduc în timp și spațiu, este și acesta pe care îl putem formula astfel:

Mărirea saŭ decadența popoarelor este în raport direct cu desvoltarea și valoarea puteriĭ lor militare.

Cine ar fi crezut vreodată ca dreptul pumnuluĭ, după miĭ de veacurĭ, să fie și azĭ cel maĭ sigur și uneorĭ singurul mijloc spre a rezolvi conflictele dintre popoare. *Nodul gordian se va deslega în totdeauna, așa cum l'a deslegat Alexandru cel Mare: cu sabia!*

Ce utopie și ce abdicare la dreptul de viață, de a crede — cum o fac unĭĭ, fie din naivitate, fie din modernism, rie din șarlatanism — și a pretinde chiar posibilă o dezarmare generală și o pace universală eternă!

A admite o asemenea posibilitate ar fi să se conteste omuluĭ cea maĭ sfântă virtute cu care l'a dăruit Dumnezeŭ: *voința;* ar fi să se conteste însăși *viața*, care nu e decât un produs al uneĭ lupte perpetue și a căreĭ desvoltare a ajuns la formele superioare de azĭ în virtutea principiuluĭ universal și veșnic al selecțiuniĭ naturale, care face ca ceĭ maĭ tarĭ să se ridice, iar ceĭ maĭ slabĭ să piară, saŭ să ducă o existență mizerabilă, principiu în virtutea căruia formele de vieță se transformă și se perfecționează continuu, aspirând spre frumos și desăvârșire, tot maĭ sus, mereŭ maĭ sus: Excelsior!

In acest laborator infinit, „strugle for life", se dă lupta cea maĭ sălbatică ce se poate închipui: Este egoismul feroce al selecțiuniĭ, al conservăriĭ, al îmbunătățiriĭ și reproducerii speciei, care îi mână pe toțĭ în mod voluntar și involuntar, conștient *„să se bată pe viață și pe moarte"*.

Războiul, ca suprem mijloc de a rezolvi conflictele dintre indivizĭ, va trăi atât timp cât doĭ oameni vor maĭ exista pe suprafața pământuluĭ.

Războiul a fost și va fi un factor de progres și civilizație prin *summum* de energiĭ ce le pune în mișcare și prin extraordinara desfășurare de forțe adunate de pe toate terenurile activitățiĭ omenești.

Războiul dacă nu ar fi fost, ar fi trebuit inventat pentru evoluția omenirii.

Ce om de stat, din orice parte a lumiĭ, ar putea să creadă vreo odată în utopia înlăturăriĭ luĭ și maĭ ales ce mentalitate criminală ar putea avea un om cu răspundere publică, care ar admite și practica în țara luĭ micșorarea forțelor militare, saŭ dezarmarea?

Privitor la țara noastră, chiar menținerea în cadrul de azĭ a puteriĭ militare, ar fi o abdicare dela principiul unității noastre naționale și o primejdie față de situația noastră geografică, în care ne găsim, fiind singurul popor romanic în aceste părțĭ, izolat ca o insulă în mijlocul unuĭ ocean de popoare de alte naționalități, care atât ar aștepta ca să ne cânte un *de profundis!*

Căpitan Ștefan Slăniceanu.

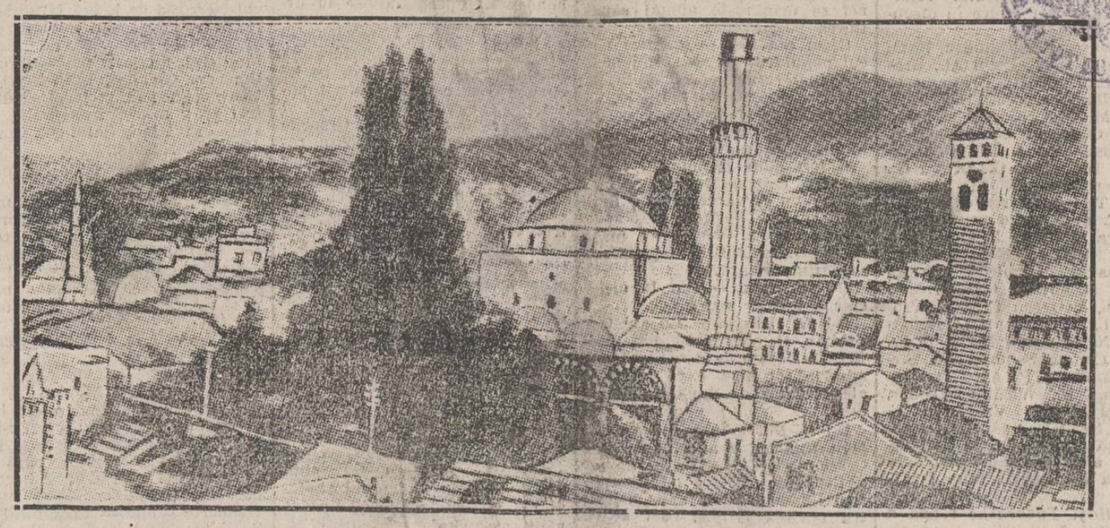

O vedere generală a orașuluĭ Serajevo, unde aŭ fost asasinați principele moștenitor al Austro-Ungarieĭ și soția sa

EVENIMENTELE din ALBANIA

SITUAȚIA LA VALONA

Milano, 21. — Ziarul „Secolo" află din Durazzo, că Ismail Kemal bey a promis principeluĭ Wilhelm că va apăra Valona cu trupele sale proprii. Populația din Valona a fugit, așa că orașul este aproape pustiu.

*

Berlin, 21.— Ziarul „Berliner Tageblatt" află din Durazzo, că noaptea trecută jafurile s'aŭ repetat. De data aceasta însă vinovații sunt locuitorĭ din Kosovo.

Țiganiĭ și cuțovlahiĭ s'aŭ refugiat. Maiorul Huiss comandantul Valoneĭ a cerut guvernuluĭ, pentru apărarea orașuluĭ, 1000 de oameni armați și arme.

DELIMITAREA GRANIȚEI DE NORD A ALBANIEI

Skutari, 21. — Comisiunea internațională însărcinată cu delimitarea graniței de nord a Albanieĭ a sosit la Vermos, unde va sta o lună continuându-și lucrările.

SITUAȚIA PRINCIPELUI

Durazzo, 21. — Aci se așteaptă sosirea celor 700 voluntarĭ. S'aŭ luat toate măsurile pentru încazarmarea lor.

Situația principeluĭ este disperată.

VIITORUL DOMNITOR AL ALBANIEI

Bruxelles, 21. — In anturajul principelui Napoleon Bonaparte se afirmă, că viitorul domnitor al Albanieĭ va fi principele Roland Bonaparte.

VOLUNTARII ROMANI SPRE ALBANIA

Budapesta, 21. — *Aseară aŭ sosit aci 80 voluntarĭ români conduși de 3 ofițerĭ, mergâna spre Albania. Voluntarii români nu aŭ găsit locuință, așa că aŭ petrecut noaptea în gară, iar azĭ și-aŭ continuat drumul spre Fiume, unde se vor îmbarca pentru Durazzo.*

Conducătorul voluntarilor români Naum a declarat, că acum 3 săptămâni a plecat primul transport de voluntarĭ români spre Albania, iar peste 4 zile va pleca un al treilea transport de 4—500 oameni.

CALATORIA LUI TURKHAN PAȘA

Viena, 21. — Ministrul președinte albanez Turkhan pașa a sosit erĭ aci pentru a mijloci sprijinul Puterilor pentru principele Wilhelm.

Cercurile diplomatice de aci sunt de părere, că principele nu este atât de neputincios, după cum se pare.

Azĭ pare a fi cert că se va pune la dispoziția principeluĭ un corp de armată internațional compus din 3000 oameni.

Ambasadorul Franței aci a declarat contelui Berchtold, că Franța consimte ca să se pună la dispoziția principeluĭ trupe internaționale. Se afirmă însă că maĭ lipsește consimțimântul a două Puteri.

*

Petersburg, 21. — Ministrul președinte albanez Turkhan pașa este așteptat aci. El va raporta ministruluĭ de externe rus Sassonov asupra situației principeluĭ Wilhelm.

SUBOFIȚERI ITALIENI ȘI OFERA SERVICIILE PRINCIPELUI

Durazzo, 21. — Azĭ aŭ sosit aci 5 subofițerĭ italienĭ îmbrăcați în uniformă și și-aŭ oferit serviciile principeluĭ. Eĭ vor servi în armata albaneză ca ofițerĭ. Mâine vor sosi altĭ 7 subofițerĭ.

Despre toțĭ aceștĭ subofițerĭ se afirmă că sunt albanezĭ din Skutarĭ, carĭ aŭ fost trimișĭ în Italia să facă studiĭ.

AGITAȚIA RAZVRATITORILOR DIN SIAK

Roma, 21. — Agenția Ștefani află din Durazzo cu data de 20 Ianie, că răzvrătiții din Șiak aŭ trimis o proclamație locuitorilor din Berat, spre a'ĭ convinge să se unească cu eĭ, ridicând steagul otoman și asigurându-ĭ de sprijinul Triplei Înțelegeri precum și de cel al Greciei și Serbieĭ.

Naționaliștiĭ încep să recunoască purtarea leală a Italieĭ. A. R.)

NAȚIONALIȘTII AU RECAPATAT CURAJUL

Durazzo, 21. — Naționaliștiĭ aŭ prins curaj și speranțe noui, în urma aducereĭ tunurilor marĭ.

Se așteaptă sosirea a 600 de voluntarĭ austriacĭ precum și sosirea luĭ Bib Doda cu 500 de oameni.

MIȘCAREA TRUPELOR

Durazzo, 21. — Achmed Mati bey se află încă la Kroja și așteaptă întăririĭ, iar Nurreddin bey se află cu 400 oameni lângă râul Semeni spre a apăra vaculuriile.

FORMAREA UNEI LEGIUNI STRAINE

Frankfurt, 21.—Ziarul „Frankfurter Zeitung" află din Durazzo că la curtea principară există două curente, unul este pentru formarea uneĭ legiuni străine, iar celălalt pentru abdicarea principeluĭ.

Legiunea străină este organizată de către un ofițer austro-ungar și unul italian. Se naște întrebarea, dacă ofițerii olandezi vor primi comanda legiuneĭ.

CHESTIA ALBANEZA E O CHESTIE INTERNAȚIONALA ?

Roma, 21. — Ziarul oficios „Popolo Romano" răspunzând unor ziare din Viena, carĭ aŭ criticat formula de *internaționalizare a chestiuneĭ albaneze* exprimată de unele ziare italiene, scrie: Nimenĭ nu s'a gândit că trebue internaționalizată Albania. In totdeauna noĭ am afirmat că chestia albaneză, care a fost din capul loculuĭ privită ca o chestie internațională, nu poate să-și schimbe acest caracter special.

Tocmaĭ acesta este punctul de vedere atât al Austro-Ungarieĭ cât și al Italieĭ și acest punct de vedere a fost primit și de celelalte Puteri, cum o arată grija pe care o duc de destinele prezente și viitoare ale noului Stat, a căruĭ integritate și neatârnare sunt ocrotite de actul de la Londra, ce reprezintă un angajament colectiv al Europeĭ. (A. T. I.).

SITUAȚIA FINANCIARA

Durazzo, 21. — Comisiunea internațională de control a somat pe ministrul de finanțe să dea socoteala, căcĭ de și Miercurĭ visteria statuluĭ dispunea de 1 milion și jumătate franci, azĭ nu maĭ are niciun ban, din care cauză vasul „Hertzegovina" nu a maĭ fost încărcat.

Din suma de maĭ sus guvernul albanez a trimis erĭ 11.000 franci la Trieste pentru echiparea voluntarilor, după a căror sosire maiorul Kroon va ataca din nou pe răsculați.

Două zile la Odesa

- Escursiunea „Cercurilor comerciale și industriale" -

După congresul ținut la Brăila, în zilele de 15 și 16 cor. membrii „Cercurilor comerciale și industriale" din țară, aŭ făcut o escursiune la Odesa.

A fost, de sigur, o fericită inspirație proectul acestei escursiunĭ, a cărei scumpă amintire, va rămâne neștearsă, congresiștilor.

Plecarea

In dimineața de 18 Iunie, vaporul de pasageri „Rus", sub pavilion rusesc, părăsea portul Brăila, având pe bord peste 400 de escursioniștĭ, membrĭ aĭ „Cercurilor comerciale și industriale".

In momentul desprinderei de țărm, frumosul vas arboră pe primul catart, drapelul român, în semn de deosebită cinste pentru mosafirii săĭ.

O oră maĭ târziu eram la Galați, de unde apoĭ, cam tot peste o oră, ne opream în portul Reni.

Aci s'a vizat pasaportul colectiv, considerându-se că de aci intrăm pe teritoriul marelui imperiu vecin.

Deși printr'o bruscă tranziție, timpul deveni cu totul nefavorabil, totuși teama despre eventualitatea vre'unor dezagreamente, nu neliniști pe nimenĭ, în urma asigurărilor bunuluĭ nostru amic, d-l Alexe Teodoroff, comandantul luĭ „Rus".

Către seară am acostat la Ismail, cunoscut port rusesc pe brațul Chilia.

Ploua mărunt, ca prin sită și temperatura scăzuse simțitor.

Populația Ismailuluĭ, vestită în grabă de trecerea noastră, ocupă cheiul, în dreapta și stânga pontonuluĭ, făcându-ne o entuziastă manifestațiune de simpatie.

Am răspuns, se înțelege, așa cum se cuvenea, acesteĭ neașteptate primirĭ.

La Chilia rusească și la Vilcoff, important punct de pescărie, pe malul Dunăreĭ, câțiva chilometri distanță de Mare, am fost de asemenĭ, plăcut impresionați de chipul cum locuitoriĭ, trecând peste inconvenientul oreĭ înaintate și al vremeĭ ploioase, ne-a întâmpinat.

In aceste obscure puncte, situate către extremitatea Deltei, s'aŭ organizat frumoase jocurĭ de artificiĭ, în onoarea escursioniștilor.

Vasul își micșorează viteza, dirijat cu multă destoinicie, printre luminile roșiĭ, albe și verzi, ce presară canalul și carĭ indică situațiunea locurilor.

Coverta e țixită de mulțimea escursioniștilor, care cercetează cu încordare, întunericul prin sticlele binoclurilor și sub protecțiunea puternicilor reflectoare de pe „Rus".

Un scurt fluerat de sirenă și vasul se apleacă ușor, într'o parte și în alta, ca și când ar voi să salute malurile Dunăreĭ, lăsate în urmă.

Suntem pe mare...

Imensitatea de opal a apeĭ, din care răsar, unele după altele, valurĭ spumegânde, se desfășoară înaintea ochilor noștri, în toată măreția și grozăvia eĭ.

Vaporul își reia viteza, sfidând frământările de monstru rănit, ale mărieĭ.

La drept vorbind însă, marea o binevoitoare cu noĭ.

Calmul eĭ, relativ, ne face să păstrăm toată încrederea în asigurările comandantuluĭ și să îngrijim în liniște, a ne ocupa locurile, în vastul salon de dormit.

Odesa

Noaptea am petrecut-o de minune.

Personalul luĭ „Rus" n'a cruțat nicĭ un sacrificiu, pentru a complace escursioniștilor „moldoveni".

In zorĭ, suntem deșteptați de un fluerat prelung care anunță apropierea de Odesa.

Repede urcăm pe punte.

O priveliște ca în basme, se distinge, pe atât maĭ clar, pe cât înaintăm.

Vile superbe, construite pe malul ridicat al mareĭ, fabrice de înălțimĭ remarcabile, sute de cargoboturĭ la ancoră, digurile carĭ închid rada portuluĭ, farurile și semnalele electrice, elevatoarele de pe cheĭ, forfoteala în sus și în jos, a trenurilor de mărfurĭ, a tramvaelor, a camioanelor, mișcările de titan ale vinciurilor, toată această înșiruire cinematografică, este portul Odesa, văzut din mersul vertiginos al vaporuluĭ.

Insfârșit, peste jumătate de oră, acostăm.

Ploaia n'a contenit o clipă.

La debarcader multă asistență.

Reprezentanții autorităților salută, strigând:

Trăiască Romănia!

Tunete de aclamațiunĭ răspund de pe bordul luĭ „Rus".

Entuziasmul excursioniștilor ca și al publiculuĭ, mișcă până la lacrămĭ.

Cu ajutorul unuĭ aparat mecanic, se așează scara pentru debarcare.

Descindem în mijlocul celeĭ maĭ frenetice manifestărĭ de iubire și de veselie.

Pe mâine, recepția dela Palatul Burseĭ, ceaiul oferit de primăria Odeseĭ, în Ospelul Municipalitățeĭ, concertul în onoarea escursioniștilor, dat în Teatrul Imperial și înapoierea.

Marcel

Alexe Teodoroff, *comandantul vaporului „Rus"*

Agapa noilor licențiați în drept

— Sărbătorirea d-lui profesor Em. Antonescu

Noui licențiați aĭ facultățiĭ de drept din București s'aŭ întrunit Sâmbătă seară la orele 9 la o agapă colegială la restaurantul „Monte Carlo" din grădina Cișmegiu, spre a sărbători pe fostul lor profesor d-l Emanoil Antonescu.

Seria toasturilor a fost deschisă de către d-l Vasiliade președintele societățeĭ studenților în drept și noŭ licențiat, care prin câteva cuvinte, a relevat munca ce d-l Emanuel Antonescu a depus-o în intervalul de 3 anĭ cât le-a fost profesor.

Aŭ maĭ toastat d-niĭ Al. Slăvescu, Al. Velescu și Popescu Gh. Docan, carĭ de asemenĭ aŭ avut cuvinte elogioase pentru iubitul lor profesor, iar d-l Goruneanu Tulius a recitat cu multă căldură „Satira amoruluĭ universitar".

A răspuns d-l Em. Antonescu, mulțumind pentru cuvintele măgulitoare ce s'aŭ rostit la adresa d-sale și spunând în acelaș timp că ar fi de dorit ca toți d-niĭ profesorĭ universitarĭ să se intereseze maĭ de aproape de viața studenților, deci a elevilor lor, căcĭ numaĭ astfel vor putea pătrunde în sufletele lor, îĭ vor cunoaște maĭ bine și îĭ vor putea îndruma pe o cale cât maĭ bună.

La urmă noui licențiați aŭ oferit d-luĭ Em. Antonescu, ca omagiu și în semn de amintire o statuetă reprezentând „Forța".

Agapa a luat sfârșit la orele 12 jum. din noapte, când noui licențiați împreună cu profesorul lor s'aŭ dus la fotograf, spre a se fotografia în grup.

INCURCATURILE ALBANEZE

CRONICA EXTERNA

Europa și de data asta a greșit cu experiențele sale în Balcanĭ.

De sigur că darea dreptuluĭ de viață unuĭ popor nou, constitue un act de dreptate și de înțelepciune internațională. Albanezĭĭ sunt un element viguros cu un eroism cam omeric, dovedind calitățĭ carĭ canalizate în altă direcție, ar da roade de o culoare maĭ modernă. Transformarea energiilor e o lege care se aplică și naționalităților. Dovadă despre aceasta ne o dau înșiși Albanezĭĭ din Italia. In mediul acesteĭ patriĭ de adopțiune eĭ manifestă alte însușirĭ de cât ale beylor hrăpăreți, ale căror esclusive puncte de onoare stau în vârful unuĭ iatagan saŭ în un glonț bine trimis. Când Europa s'a hotărît să creeze o Albanie independentă înzestrată cu un principe creștin a pus carul înaintea boilor ca să zic așa. Dacă faimoasa comisiune ar fi început prin a limpezi și a împăca lucrurile și când totul ar fi fost alcătuit, să fi chemat pe principele de Wied, nu am azista azĭ la tristul spectacol al uneĭ țărĭ în flăcărĭ și sânge. Anarchia și nedumerirea sunt astfel, în cât de fapt insurgențiĭ nu știu bine ce vor, iar guvernamentaliĭ *nu pot* voi.

Spectacolul e cu atât maĭ displăcut Românilor cu cât nefericitul principe ne e cunoscut, iar factorul albanez putea să aibă un mare interes pentru noĭ în un viitor conflict balcanic.

Incurcătura stă nu numaĭ în ce se vede, adică răscoala și lupta între creștinĭ și musulmanĭ, ci în caracterul social al evenimentuluĭ și maĭ ales în înăsprirea foarte caracteristică a raporturilor italo-austriace, înăsprire prevăzută în acest ziar.

In ce privește întâia observație, Albania e foarte săracă ca producție agricolă și bântuită de urmările unuĭ regim nu numaĭ feudal; dar și aproape preistoric, regimul celuĭ maĭ tare.

Un bey albanez cu drepturile ce ia, cu sărăcia luĭ, cu întreaga viață patriarhală a caseĭ sale, ca și în raporturile cu cellalțĭ, nu e altceva decât un rege omeric.

Ulyse „dumnezeescul porcar" sau cutare rege din știu eu ce cătună grecească, cu cele câteva neveste din gineceu roind în jurul favoriteĭ recunoscute; regina, cu câțiva paznicĭ, cu rudele și cu câțiva dintre supușiĭ luĭ cu voe saŭ fără voe, iată prototipul beylor albanezĭ.

Violențele acestora și sărăcia țăreĭ împing la haiducie.

Avuțiile Albanieĭ sunt pădurile și necunoscutele mijloace ale subsolului.

Dar fără regim capitalist și fără nicĭ o formă politică de Stat conformă acestuĭ regim, pădurile și minele n'aŭ valoare. Probabilele uneltirĭ ale Turcilor aŭ răsvrătit elementul musulman, pentru că Domnitorul Albanieĭ e creștin.

Dar maĭ mult decât toate la starea jalnică în care se zbate poporul albanez au contribuit intrigile austriace, geloase de înrâurirea căpătată de Italia. De altfel primirea făcută luĭ Essad pașa în această din urmă țară, ar da de bănuit că persoana principeluĭ, de Wied saŭ în toate cazurile interesele ce reprezintă, nu erau chiar pe placul Italieĭ. Ce va eși de aci? Dificultăți. Orice alte profeții sunt de prisos. Probabil că principele își va perde tronul saŭ va ajunge la o transacție cu insurgenții.

Dacă Europa ar fi netezit întâiŭ terenul, nu și-ar fi dat singură un brevet de neprevedere.

Germania va căuta să aplaneze un conflict care prelungit poate aduce grave urmărĭ pentru Tripla-Alianță din cauza luptеĭ înverșunate dintre țările aliate Italia și Austria pentru asigurarea uneĭ înrâuririĭ covârșitoare asupra Adriaticeĭ și în Balcanĭ prin Albania.

G. Diamandy.

ANIVERSAREA MOBILIZAREI

Morenĭ, 22 Iunie.

După cum am anunțat, azĭ s'a serbat cu o deosebită solemnitate aniversarea decretăreĭ mobilizăreĭ din 1913. Serbarea organizată din inițiativa d-luĭ George Popescu-Buzău, cu concursul d-lor inginerĭ Alexandrescu, Helmann și altiĭ, a avut un caracter cu totul patriotic.

Incă de la orele 9 jumătate dimineața grupurĭ de foștĭ mobilizați, purtând pe piept medalia „Avântul țăreĭ", s'aŭ adunat în grădina soc. Astra-Română. Un numeros public a ținut să ia parte la această serbare.

Incepând să plouă, cu toțiĭ s'aŭ retras în localul clubuluĭ, unde d-l *Popescu-Buzău*, într'o frumoasă cuvântare, a explicat adunăreĭ însemnătatea acesteĭ zile, arătând ceeace țara a câștigat în urma mobilizăreĭ: ridicarea prestigiuluĭ nostru în afară și mărirea teritoriuluĭ.

D-sa reamintește entuziasmul, cu care a fost primit ordinul de mobilizare și nu uită, a explica adunăreĭ, care e idealul tuturor românilor.

Termină urând prosperare scumpeĭ noastre Românii și viață lungă Mareluĭ Căpitan, care, pentru a doua oară a adus armata la izbândă și întregeĭ Dinastiĭ.

A maĭ vorbit d-l *Marinescu*, care mulțumește soc. Astra-Română, pentru grija ce a purtat familiilor celor mobilizați.

D-l *Emandi* mulțumește d-luĭ inginer Horweg, direcorul scheleĭ Morenĭ, pentru acelaș lucru.

Se expediază apoĭ următoarele telegrame:

M. S. Regele
București

„Cercul Morenĭ al mobilizaților din campania anuluĭ 1913, adunați a serba aniversarea împlinireĭ unuĭ an de la această înălțătoare zi, mândri a fi avut [illegible]

viciul țăreĭ sub conducerea Mareluĭ Căpitan, închină la picioarele tronuluĭ prinosul de recunoștință.

Să trăiți Majestate!

Să trăiască M. S. Regina!

Să trăiască AA. LL. RR. Principiĭ moștenitorĭ, și întreaga Dinastie spre binele și prosperarea scumpeĭ noastre Românii".

D-luĭ general Averescu
fostul șef al mareluĭ stat-major
București

„Mobilizațiĭ campanieĭ din 1913, adunați a serba aniversarea împlinireĭ unuĭ an de la chemarea luĭ sub arme, vă exprimă viile lor mulțumirĭ și adâncă recunoștință pentru părinteasca conducere ce le-ați dat, spre a mări teritoriul scumpeĭ noastre țărĭ".

In acelaș sens s'a telegrafiat și d-luĭ general Hârjeu, fost ministru de războĭ.

O altă telegramă a fost adresată direcțiuneĭ soc. Astra-Română, București, iar alta d-luĭ C. M. Peyte, la Londra, fost director al soc. Astra-Română.

Astă seară va avea loc în saloanele soc. Astra-Română o mare serată dantantă.

INCIDENTUL

de la granița bulgară

Silistra, 21 Iunmie

In urma ordinelor primite, ofițeriĭ bulgarĭ aŭ permis ridicarea cadavruluĭ nefericitului soldat Zuică Constantin, care a fost transportat de un ofițer și 2 caporalĭ din reg. 40 Călugăreni la Bazargic, unde se va face înmormântarea cu toate onorurile cuvenite.

In urma ancheteĭ făcute incidentul s'a declarat închis.

Alte amănunte

asupra asasinatuluĭ din Serajevo

CONVORBIRE

cu guvernatorul Bosniei și Herțegovineĭ

Budapesta, 21. — *Trimisul special al ziaruluĭ „Budapesti Hirlap" la Serajevo, a avut o convorbire cu guvernatorul Bosnieĭ și Herțegovineĭ, bătrânul general Potiorek, care a declarat următoarele:*

„Am interzis corespondenților ziarelor de a maĭ comunica telefonic și telegrafic ziarelor lor știrĭ referitoare la anchetarea atentatuluĭ, cu toate că faptele sunt cunoscute și că aŭ trecut 6 zile de la săvârșirea acestuia, pentru că s'aŭ publicat amănunte carĭ împiedecă bunul mers al cercetăriloi. Interzicerea este deci în interesul anchetеĭ.

Afirmația că dispozițiunile de pază aŭ fost luate numaĭ de autoritățile militare nu corespunde adevărului, căcĭ, deoarece atețele Lor aŭ călătorit pe căile ferate bosniace, măsurile necesare aŭ fost luate de mine atât în calitate de guvernator, cât și ca comandant al armateĭ bosniace, așa că m'am servit de o potrivă atât de autoritățile civile cât și de cele militare. Măsurile impuse aŭ fost luate conform programului alcătuit de însuși principele moștenitor, fără ascuntimentul și concursul ministruluĭ comun de finanțe, care, după cum se știe, este administratorul Bosnieĭ și Herțegovineĭ. Alteța sa a procedat în felul acesta pentru că era vorba de o vizită cu caracter absolut militar.

Că Alteța Sa a dorit însăși ca poporul să nu fie ținut la distanță în tot cursul visiteĭ, reese din următorul fapt. Imediat după sosirea Altețelor Lor la Ilice, m'am prezentat dându-ĭ raportul; apoĭ am plecat la Serajevo ca să mă îmbarc pentru manevre. O oră după plecarea mea din Ilice, Altețele Lor aŭ venit aci și aŭ stat ore întregĭ în oraș făcând târguelĭ în prăvălia comerciantuluĭ Karl Kaviljo. Despre această visită eu nu am aflat de cât după plecarea Altețelor Lor.

Asupra faptuluĭ dacă atentatul are saŭ nu caracter politic, dată fiind situația mea, refuz orice declarație.

Declar în mod absolut hotărât însă, că nu am auzit nicĭ un cuvânt, că Alteța Sa ar fi fost avertisat asupra pericolului ce îl amenință în Bosnia.

Este natural, că voiŭ lua măsurĭ contra exceselor antisârbești și în privința aceasta am făcut propuneri la loc competinte și acum aștept hotărârea. Până atunci, după cum știi, am luat măsurile de rigoare, ca: proclamarea stărei de asediu și constituirea tribunalului marțial".

Este caracteristic, că guvernatorul Potiorek până acum, și în tot cursul războiuluĭ balcanic, a refuzat să primească vreun ziarist și să facă declarațiuni, iar acum, când situația este aproape tot atât de critică, ca pe timpul războiuluĭ, face declarațiuni.

O SCRISOARE

a împăratului către miniștrii președinți

Viena, 21.— Impăratul a adresat miniștrilor-președinți Sturgh și Tisza și ministrului de finanțe comun, d-l Bilinski scrisoarea autografă următoare, cu dată de azĭ:

„Adânc mișcat dă găsesc azĭ sub impresia faptuluĭ nenorocit, care mi-a răpit pe nepotul meŭ iubit în plină activitate închinată desăvârșireĭ datorieĭ, împreună cu soția sa generoasă și care m'a pus pe mine și pe Casa mea în doliul cel maĭ dureros.

Dacă pot avea o alinare în această adâncă durere, o pot găsi în nenumăratele probe de afecțiuni sincere care mi-aŭ venit din toate cercurile populațiuneĭ.

O mână criminală mi-a răpit o rudă iubită și un colaborator credincios și a smuls copiilor săĭ tot ce le era maĭ scump pe acest pământ, zdrobind de o durere nespusă capetele lor nevinovate.

Totuși, nebunia unuĭ mic grup de rătăciți nu poate zdruncina legăturile sfinte care mă unesc cu popoarele mele; ea nu atinge sentimentele de dragoste adâncă ce mi-au fost arătate într'un mod atât de duios din toate părțile Monarhieĭ, mie și dinastieĭ.

De saĭzecĭ și cincĭ de anĭ am împărtășit cu popoarele mele dureriĭ și bucuriĭ, mereu conștient, chiar în orele cele maĭ grave, de înaltele mele datoriĭ și de responsabilitate pentru soarta milioanelor de suflete, de carĭ voĭ trebui să dau socoteală Celuĭ atotputernic.

Nenorocirea dureroasă, care a căzut pe capul meu, va întări dorința mea de a lucra până la ultima mea suflare pentru binele popoarelor mele, în calea recunoscută cea bună; și dacă pot odată lăsa urmașuluĭ meu o garanție de dragostea lor, ca o garanție prețioasă, va fi cea maĭ frumoasă răsplată pentru grija mea părintească.

Vă însărcinez să aduceți mulțumirile mele la cunoștința tuturor celor carĭ, în aceste zile de restriște, s'aŭ strâns împrejurul tronuluĭ cu o credință și un devotament sincer.

*

Impăratul a maĭ emis un ordin de zi către armată și marină exprimându-și adânca sa durere pentru moartea arhiducelui Franz Ferdinand adăugând: Mă plec în doliu în fața voinței Celuĭ a tot Puternic, care a cerut o victimă imensă pentru mine și forțele mele militare; totuși, nu renunț la speranța într'un viitor fericit, convins fiind că oricare ar fi nenorocirea de care am putea fi încercați, Monarhia va avea o protecție sigură în devotamentul eroic al forțelor mili-